

κνηρούς καὶ τοὺς κακὴν ἔχοντας θέλησιν.

Ἐὰν σπανίως ἐτιμώρει, οὐδέποτε ὅμως ἀνεκάλει τιμωρίαν ἐπιβληθεῖσαν.

Διὰ τὸ αὐστηρόν του καὶ τὸ ἄκαμπτον αὐτὸ πλέον ἢ ἅπαξ τὸν κατηράσθησαν οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ οἱ στρατιῶταί του, οὐχ ἦττον ὅμως τὸν ὑπελήπτοντο καὶ τὸν ἐξετίμων δεόντως: «Βγάζει κανενὸς τὴν πίστι στὸν στρατῶνα, ὁ ὑπολοχαγὸς Βονέ· στὸν πόλεμο ὅμως εἶν' ὠραία νὰ πηγαίνει κανεὶς μαζὶ του».

Καὶ ἰδοὺ ὅτι δὲν εἶχε πλέον τὴν ἐπιεικειαν καὶ ὑπομονὴν αὐτὴν αἰτινες ἀνέκαθεν τὸν ἐχαρκατήριζον· μετὰ τὸ τίποτε, ἐξηρεθίζετο, καὶ αἱ τιμωρίαι διεδέχοντο ἀλλήλας.

Θὰ καθίστατο λοιπὸν καὶ αὐτὸς ὁμοίος πρὸς τὸν ἀφόρητον εἰς τὸ σύνταγμα συνάδελφόν του Ὁκτρί, ὅστις ὅλην τὴν ἡμέραν δὲν ἔκαμνεν ἄλλο ἢ νὰ τιτλοφορῇ τοὺς στρατιώτας του: ζῶα, κτήνη, βλάκας, χοίρους καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ ὀασιλῶς ποινὰς τὰς ὁποίας μετὰ παρέλευσιν ὥρας ἀνεκάλει ὅλας, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ τῷ ἐξήτουν χάριν.

Καὶ ἐν τούτοις, μεθ' ὅλην τὴν ἀποστροφήν ἣν τῷ ἐνέπνεον αὐτοὶ οἱ τρόποι, κατὰ τὴν νὰ χάνῃ τώρα καὶ αὐτὸς ταχέως τὴν ὑπομονὴν του καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ ποινὰς τὰς ὁποίας ὤφειλε ν' ἀνακαλῇ, διότι ἀνεγνώριζε καὶ αὐτὸς ἀργότερον ὅτι ἀδίκως τὰς εἶχεν ἐπιβάλλει.

Ὅτε θ' ἀνελάμβανε τὴν ἀρχικὴν τοῦ βίου του τακτικὴν, ταῦτα πάντα θὰ μετεβάλοντο.

Μὴ ὦν πλέον ἐξηρεθισμένος πρὸς ἐκυτόν, δὲν θὰ ἐξηρεθίζετο ποσῶς καὶ μετὰ τοὺς ἄλλους ἄνευ λόγου.

Τέλος, νύκτα τινὰ ἀφυπνίσθη ὑπὸ πνοῆς ἀνέμου καὶ βροχῆς μαστιζούσης τὸ παραθυρὸν του καὶ συνταραχσοῦσης τὰς ὕελους.

Ἡ καταιγὶς διήρκεισε μέχρι πρωῒας.

Ὅτε ἄρα τῇ αὐγῇ ἡγέρθη ὅπως ἐπισκοπήσῃ τὸν οὐρανόν, τὸν εἶδεν ὀλόμαυρον ἐκ βαρεῶν νεφῶν ἐπ' αὐτοῦ κυλινδουμένων. Ἐπήρχετο βεβαίως ὁ χειμὼν.

Σαββάτου ὄντος, ἐγένετο λόγος ἐν τῷ

προγεύματι τῶν ὑπολοχαγῶν περὶ τοῦ κροκέ τῆς Ἀννέτας.

— Ποῖός μας θὰ ὑπάγῃ σήμερον εἰς τῆς κυρίας Βοσμωρῶ; ἠρώτησεν ὁ Καρρελέ.

— Μὲ τέτοιον καιρὸ!

— Ἐγὼ ὄχι, εἶπεν ὁ Δερόδης.

— Οὔτε ἐγὼ, ἐσυνέχισεν ὁ Βονέ, διὰ τὸν μὴ στερουμένου ὑπερηφανίας.

Ὅτε ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια, μετ' εὐχαριστήσεως ἐνεκαθιδρύθη πρὸς τῆς τραπέζης του, θὰ ἠδύνατο λοιπὸν νὰ εἰργάζεται τῶρα, χωρὶς ν' ἀπασχολεῖτο.

Ἡ βροχὴ κατέπιπτε κρουνηδόν, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἤκούετο ὁ ροῦς τῶν σχηματισθέντων χειμάρρων καὶ ἡ τοποθεσία ὅλην πέραν ἤτο θαμβή ἐκ τῆς θυέλλης.

Ἐν τούτοις δὲν ἐπεδόθη πάραυτα εἰς τὴν ἐργασίαν του.

Πορευθεὶς πρὸς τὴν ἐστίαν, ἔλαβε τὴν φωτογραφίαν τὴν Ἰουλιανῆς, τὴν ὁποίαν εἶχε θέσει ἐντὸς ἐρυθροῦ βελουδίνου πλαισίου, τὴν ἐτοποθέτησεν ἐπὶ τῆς τραπέζης, πρὸ αὐτοῦ.

Δὲν ἤθελε νὰ μὴ σκέπτηται εἰς τὴν Ἰουλιανῆν, ἐξ ἐναντίας, ἤθελε νὰ μὴ πηγαῖν παρ' αὐτῇ, διότι, παρ' αὐτῇ, δὲν ἦτο ἐλεύθερος νὰ τὴν θεωρῇ ἐλευθέρως, νὰ τῇ ὁμιλῇ ἐλευθέρως, καὶ ἦτο ἐκεῖ ὑπόχρεως νὰ ἦνε προφυλακτικὸς τοὺς τρόπους, νὰ ὑποκρίνηται τὸν ἀδιάφορον, νὰ ὁμιλῇ μεμετρημένως.

Ἐν τῷ θαλάμῳ του, κλείων τὴν θύραν του, μόνος, χωρὶς κανένα νὰ φοβῇται, μετὰ τὴν φωτογραφίαν πρὸ αὐτοῦ, ἠδύνατο νὰ τὴν θεωρῇ ὅσον ἤθελε καὶ ὅσον τρυφερῶς ἤθελεν, ἐκμυστηρευόμενος αὐτῇ ὅ,τι ἔτρεφεν ἐν τῇ καρδίᾳ.

Καὶ τόσον καλῶς καὶ ἐπὶ μακρὸν τῇ ἐκμυστηρευθῇ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν τὰ αἰσθημάτων του, ὥστε μεθ' ὅλας τὰς πρὸς ἐργασίαν διαθέσεις του καὶ τὰς ἀποφάσεις τὰς ὁποίας εἶχε κάμει, δὲν εἰργάσθη, ἀλλ' ἀδιάφορον, αὔριον, μεθαύριον, τὰς ἐπομένους ἡμέρας θὰ εἰργάζετο· δὲν ἦτο ἐλεύθερος;

Ἡ βροχὴ ἐξηκολούθησε τὴν κυριακὴν καὶ τὴν δευτέραν· ἡ ἀτμόσφαιρα εἶχε κα-

ταστῇ ψυχρᾷ, τὸ ἔδαφος ὀλισθηρόν, ὁ καιρὸς ἀναμφιβόλως τῶν ἐν ὑπαίθρῳ παιγνιδίων ἐλθῆν ὀριστικῶς.

Τὴν ἐσπέραν τῆς δευτέρας, τῷ ἐκόμισαν ἐπιστολὴν ὁποίαν ὁ θεράπων τῆς κυρίας Βοσμωρῶ εἶχε φέρει.

Ἡνέωξε τὸν φάκελλον ἐκπλαγεὶς λίαν· περιεῖχετο ἐν αὐτῷ χάρτης ἐντυπος μετὰ γραμμῶν χειρογράφων:

ΘΕΑΤΡΟΝ ΔΟΡΑ

Προσκλητήριον.

Τὴν Τρίτην, 5 Νοεμβρίου, Δοκιμαί.

Τὴν 3 ὥραν ἀκριβῶς. Διὰ τὸν ὑπολοχαγὸν κύριον Βονέ. Ἡ ἐπὶ τῆς ἐπιστάσεως: Δεσποινὶς Ἀννέτα Βοσμωρῶ.

Κάτωθεν ὑπῆρχε γραμμὴ γραφείσα ὑπὸ τῆς Ἰουλιανῆς:

«Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ κ. Βονέ δὲν θὰ λείψῃ τοῦ νὰ ἔλθῃ».

Τί ἐσήμαινε τοῦτο;

— Δοκιμαί;

Δοκιμαί εἰς τί; Ἦθελον λοιπὸν ν' ἀντικαταστήσωσι τὸ λῶν-τεννὶς καὶ τὸ κροκέ διὰ τῆς κωμωδίας;

«Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ κ. Βονέ δὲν θὰ λείψῃ τοῦ νὰ ἔλθῃ».

Ἄλλ' αὐτὸς δὲν ἐγνώριζε νὰ παίξῃ εἰς κωμωδίας.

Καὶ ἔπειτα αἱ κωμωδοὶ θὰ ἀπέβαινον δι' αὐτὸν ἐπιβλαβεῖς ὅσον καὶ τὸ κροκέ, ἴσως μάλιστα καὶ πλείοτερον.

Τὴν ἐπαύριον, εἰς τὸ συσσίτιον, δὲν ἐγένετο λόγος εἰμὴ περὶ τῶν προσκλητηρίων διὰ δοκιμᾶς, ἅτινα πολλοὶ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ ἔλαβον ἐπίσης, ὁ Βεζίν, ὁ Δερόδης, ὁ Καρρελέ.

— Ἡ δεσποινὶς Βοσμωρῶ μοὶ ὠμίλησε περὶ σχεδίων, τὰ ὁποῖα εἶχεν ὅπως παίζῃ κωμωδίαν, εἶπεν ὁ Δερόδης.

— Καλὴ ἰδέα, καλλίστη, ἀνέκραγεν ὁ Καρρελέ, ὅστις ἰδιάζον ἔτρεφε παθος διὰ τοὺς μονολόγους καὶ ὅστις ἐλάμβανε μαθηματὰ ἀπαγγελίας παρὰ τινος ἐθελοντοῦ.

(Ἔπεται συνέχεια).

K.

Bazar de la Havane

ΧΡ. ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ

Πλατεία Ὁμονοίας. Οἰκία Πάγκα. καὶ Ὁδὸς Σταδίου, οἰκία Καλλιγᾶ.

ΚΑΠΝΑ
ΣΙΓΑΡΕΤΑ

Ἀγρινίου, Λαμίας, Θεσσαλίας, Τουρκίας—Γενιτζέ.
Γενιτζέ (Αἰγύπτου) ἐκάστη χιλιάς φράγκα 40. Μὲ δοκιμὴν.

ΠΟΥΡΑ Ὁλλανδίας, Γερμανίας, Ἀθῆνας εἰς κουτία καὶ λιανικῶς Παρισίων καὶ Βιέννης ἐκ Κε-χιμπαρίου, καὶ διάφοροι ἄλλαι

ΣΙΓΑΡΑ
ΠΙΠΙ

Τιμαὶ συγκαταβατικά.

Τὸ Bazar de la Havane ἀναλαμβάνει τὴν πώλησιν ΤΣΙΓΑΡΕΤΩΝ λιανικῶς διὰ τὸ Ἑσωτερικόν, εἰς δὲ τὸ Ἑσωτερικόν, οἰαδήποτε χώρας Ἑυρώπης καὶ Τουρκίας, τὴν ἀποστολὴν δεμάτων **χονδρικῶς**. Ἡ τριακονταετής ἐργασία καὶ πείρα τοῦ καταστηματοῦ καὶ κατασκευαστοῦ κ. Ἀγγελίδου εἶνε ἡ μόνη ἀπόδειξις καὶ ἐγγύησις ὅτι μόνον εἰς τὸ Bazar de la Havane δύναται τις νὰ εὕρῃ τὰ περιφημότερα Ἑλληνικὰ καὶ Τουρκικὰ καπνὰ, διότι ὅλα τα εἶδη τῶν καπνῶν Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἐκλέγονται καὶ συμμιγνύονται μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας καὶ τέχνης ὑπὸ τοῦ ἰδίου κ. Ἀγγελίδου, καὶ ἐπομένως εἶνε τὰ μόνον καπνὰ, —πρὸ πάντων τὰ Ἑλληνικὰ—τὰ ὁποῖα ἔχουν γεῦσιν ἐξαισίαν καὶ γλυκυτάτην. Ὁ ἐπιθυμῶν λοιπὸν νὰ καπνίσῃ σιγάρον φυσικῶς εὐώδες—ἰδίως Ἑλληνικόν—καὶ ὄχι τεχνικῶς, ὡς τὰ τῆς Τουρκίας (Ἀρμεσλουκ), ἄς ἀγοράζῃ σιγάρα μόνον ἀπὸ τὸ

Bazar de la Havane

Κέρδος 30 ο/ο εἰς τοὺς ἐνδομύονους

ΚΑΣΜΙΡΙΑ ΚΑΣΜΙΡΙΑ ΚΑΣΜΙΡΙΑ
Εἰς τὰ καταστήματα
ΔΕΛΦΩΝ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν ἀριθ. 71, 73, 69 καὶ 59.

Ἡ πρόβλεψις τῶν ὁρίων κασμίων τῆς ἐποχῆς, ἡ πακίλεια τῶν χρομάτων, ἡ στερότης αὐτῶν, ἡ ὀρίστη ἐφαρμογὴ εἰς τοὺς ἐνδομύονους, τὸ ἀνεπίδεκτον παντὸς συναγωνισμοῦ, κινούν τὸν θαυμασμὸν τοῦ ἐπισκέπτου. Φαντασθῆτε τί ἔχει νὰ γείνη τῶρα πῶς ἐκομίσθησαν τὰ νεότερα χειμερινὰ κασμία.

Ἄλλο χιλιᾶδες σχέδιον καὶ χρωμάτων τῶν ἄλλων καταστημάτων.

Μάλιστα, ἀνευ ὑπερβολῆς. Ὅστις ἀμφιβάλλει, δύναται νὰ προσέλθῃ εἰς ἅπλιν ἐπισκοπὴν· εἰσερχόμενος δὲν φέρει χορὴν νὰ παραγγείλῃ ἐνδυμασίαν, χορὴν νὰ ἀγοράσῃ κασμίων τῆς ἐποχῆς, χορὴν νὰ θαυμάσῃ τὴν πλουσιωτάτην συλλογὴν πολυμήνους λιανικῶς καὶ χονδρικῶς. Πρὸς τοὺς ἐκομίσθησαν καὶ νέα-σμάτα Ἀμερικῆς κατὰ τὴν ἰδίαν ἐνδυμασίαν χειμερινῶν ἀνδρῶν καὶ παιδίων, 25 μόνον δραχμαὶ ἐν κομψοτάτῳ ἀνδρῶν κόσμῳ. Ὅποια οἰκονομία!!!

Τὸ κέρδος ἐπὶ τῆς μεγέλης καταναλώσεως.

(6)

Εἰσοδημῶν παντὶς εἶδους δεχόμεθα εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμὰς.